

dused ja tema isa Nabopolassar oli suure hoolega seda ta endise iluduse väärikuseks ankida lastnud ning ka Nebokatnetšar kandis selle eest hoolt, et ta selles olus seisis. Üks wanaaeg-kirjamees, nimega Kteefias ütleb et Nebokatnetšer lastnud veel kolm kaju walada ja senna ülespanna, aga tema ütelse järele, nagu see homikumaa kirjanikkude juures ikka leida on, läheb see kulla kogu liialt suureks, see-pärast jätan parem numrid tegemata. Mimetatud kullast kujude kõrwas seisnud ka pühad nõud ja ilu asjad Jerusalemma templist, millede arv üle 5400 oli olnud.

Mis aga on niisugune torn Jumala tegude kõrwas ja kus ta on kõige oma kulla-rikkusega, suurusega ja kuulsusega jäänud? Tulewal aastal ehk wiskab üks Inglis labidas veel wiimsed kiwide kistukesed laiale ja mõni kuu selle peale lendab raudtee sõidu-rong just selle koha pealt läbi, kus kuulus Baali torn oli olnud ja paar aastat ehk selle peale tuleb Kasser, Kopte ja Bessaa ning palju Negrid nendega ka Zeesaia ütelse järele ja nad kummardawad seal, kus enne Baali teeniti, seal wäلتawa Eestimehega ühes elawat Jumalat.

Jah, ja kui meie nende tähtegi uurimise peale tagasi vaatame, siis piame jälle küsima: kui kau-gele oled ja surelik selles tunginud? Wõtaksime

meie kuulsa Nijutooni pikadfilmad laenusse ja suurtüki kuuli kiirus wiiks meid päikese juure, siis oleks meil säreseks kiireks sõiduks 25 aastat aega tarwis, enne kui meie päikese juure jõuaksime ja kui meie siis pikafilma filma ette paneksime, siis näak-sime ehk teise särese päikese jälle ja meil ei jääks muud järele, kui piaksime õhtes ütlema: „Jumal, kui suured on Sinu teud!“ — Ja mitu kord ep ole mõni sabaga täht tema paistmise aeal elawa tähtsa tähetundja käest oma oluga muigates küsinud: „Kas leiad minu nime ka oma arutu hulga nime-raamatute seest?“ — Setap ütleb waga laulik Mattias Klaudius: „Kui ma õhtal omast tööst wäsinud olin, siis läksin ma oma majakese ukse ette, istusin pingi peale, waatasin taewa poole särewate tähtede peale, otfsin siis nende kestist walimese kombel kõige heledama wälja ja mõtlesin: „Sina kallid Ennistegija ütled, et Sinu Jsa koeas olla mitu eluaseta, ehk wõibgi see täht minu oma olla?“ — Argu arwatagu siin wõerite, nagu tahaks minu sugune praegu puudutawa täädusele kirstu naela sepištada, kunnaks seda ometegi südiste uuriti, ja ikka veel uuritakse, ei, kõik täädused on kallid Jumala and ja mida enam ta neid tundma õpib, seda enam hakkab ta aru saama, kui wähe ta veel õppinud on ja seal tulebgi siis wiimaks